

Tonya da Laz Erzurumda Dadaştım

– İlkü AHISKA · 14 Ekim 2015

Baba evinden çıkıp,atandım uzak yere.
Sarp kayalık yolları,birleştiren bel oldum
İlim irfan peşinden hırsla çıktım sefere.
Körpecik beyinleri,yıkayan bir sel oldum.

Aklımda tek şey vardı,bölücülükle savaş .
Küçük büyük farketmez,ihtiyar olsa da yaş.
Söz vermişim kendime,haydi bu engeli aş.
Arapçayı kürtçeyi konuşan bir dil oldum .

Eğitim ve öğretim,bundan sonra gelirdi.
Öğrenince doğruyu azığını bölerdi.
Kafasında yer eden ayrılığı silerdi.
Sanki ahrazdı hepsi,konuşan bir dil oldum.

Türkçe bilen öğrencim,ne yazık ki çok azdı.
Öğrettim yavaş yavaş,bu ne güzel bir hazdı
Memo büyük uğraşla kompozisyonlar yazdı.
Sakat olan Ayşe'ye, kalem tutan el oldum.

Zamanında gelmezdi, öğrenci kara kışta.
Yollar çamur olunca zor yürürdü yokuşta.
Perişandı halleri, anlardım ilk bakışta.
Kollarımla sararak üşüyene şal oldum.

Aileden evlatlar ,ilgi şefkat görmemiş.
Okşayarak kızının saçlarını örmemiş.
İçindeki cevheri , önlerine sermemiş.
Acınacak mazluma tutunacak dal oldum.

Kız çocuklar evlerde horlanıp cahil kalmış
İrdelenmiş her yerde yanlış bilgiler almış.
Okul çağı gelince, baba tarlaya salmış.
Sevgi ile yaklaşıp onlarla hem hal oldum

Birlik ve barış için çok güçlükleri aştım.
Tonya'da laz uşığı,Erzurum'da dadaştım.
Komşunun kürt kızıyla Hakkari'de adaştım.
Yönünü şaşırana, ışık veren yol oldum.

Ülkü Ahıska